

31996L0026

L 124/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1996 5 23

TARYBOS DIREKTYVA 96/26/EB

1996 m. balandžio 29 d.

dėl leidimo verstis krovinių ir keleivių vežėjo kelių transportu verslu ir diplomų, pažymėjimų bei kitų oficialių profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų tarpusavio pripažinimo, skirto palengvinti šiems vežėjams naudojamą įsisteigimo laisvę nacionalinio ir tarptautinio vežimo srityje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi Sutarties 189c straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi 1974 m. lapkričio 12 d. Tarybos direktyva 74/561/EEB dėl leidimo verstis nacionalinio ir tarptautinio krovinių vežėjo kelių transportu verslu ⁽⁴⁾, 1974 m. lapkričio 12 d. Tarybos direktyva 74/562/EEB dėl leidimo verstis nacionalinio ir tarptautinio keleivių vežėjo kelių transportu verslu ⁽⁵⁾ ir 1977 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 77/796/EEB dėl krovinių ir keleivių vežėjų kelių transportu diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, skirtas skatinti šiuos vežėjus

veiksmingai pasinaudoti įsisteigimo teise ⁽⁶⁾, jau keletą kartų buvo iš esmės keistos; kadangi dėl racionalumo ir aiškumo šias direktyvas reikėtų sujungti į vieną;

kadangi transporto rinkos organizavimas yra vienas iš esminių veiksnių įgyvendinti sutartyje numatytą bendrą transporto politiką;

kadangi priėmimas priemonių, kuriomis siekiama derinti sąlygas, kuriomis suteikiamas leidimas verstis krovinių ar keleivių vežėjo kelių transportu (toliau — vežėjai bus labiau kvalifikuoti, ir tokiu būdu prisidėti prie rinkos racionalizavimo, teikiamų paslaugų kokybės, kad tai būtų naudinga naudotojams, vežėjams ir visai ekonomikai, bei prisidėti prie didesnio kelių transporto saugumo;

kadangi reikia nustatyti bendras taisykles leidimui verstis nacionalinio ir tarptautinio vežėjo kelių transportu verslu, kad būtų galima užtikrinti, jog tokie vežėjai bus labiau kvalifikuoti, ir tokiu būdu prisidėti prie rinkos racionalizavimo, teikiamų paslaugų kokybės, kad tai būtų naudinga naudotojams, vežėjams ir visai ekonomikai, bei prisidėti prie didesnio kelių transporto saugumo;

kadangi todėl leidimo verstis vežėjo kelių transportu verslu suteikimo taisyklėse turėtų būti nurodomi tokie reikalavimai kaip gera vežėjų reputacija, finansinė padėtis ir profesinė kvalifikacija;

kadangi į šias bendras taisykles nebūtina įtraukti tam tikrų transporto rūšių, kurios yra ribotos ekonominės svarbos;

kadangi nuo 1993 m. sausio 1 d. patekimą į tarptautinio krovinių vežimo keliais rinką reglamentuoja pagal kokybinius kriterijus išduodamų Bendrijos licencijų sistema;

⁽¹⁾ OL C 286, 1990 11 14, p. 4 ir pakeitimas, pateiktas 1993 m. gruodžio 16 d.

⁽²⁾ OL C 339, 1991 12 31, p. 5 ir OL C 295, 1994 10 22, p. 30.

⁽³⁾ 1991 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 13, 1992 1 20, p. 443) ir 1994 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 128, 1994 5 9, p. 136), 1995 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 356, 1995 12 30) ir 1996 m. kovo 28 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 308, 1974 11 19, 18 p. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3572/90 (OL L 353, 1990 12 17, p. 12).

⁽⁵⁾ OL L 308, 1974 11 19, 23 p. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3572/90 (OL L 353, 1990 12 17, p. 12).

⁽⁶⁾ OL L 334, 1977 12 24, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/438/EEB (OL L 212, 1989 7 22, p. 101) ir klaidų ištaisymas (OL L 298, 1989 10 17, p. 31).

kadangi dėl geros reputacijos reikalavimo ir siekiant veiksmingai reorganizuoti rinką leidimai norintiems verstis vežėjo kelių transportu verslu turi būti suteikiami tik tiems prašytojams, kurie, pirma, neturi teistumo už sunkius baudžiamąjį atsakomybę užtraukiančius nusikaltimus, įskaitant komercinio pobūdžio nusikaltimus, dėl kurių anksčiau nebuvo draudžiama verstis šiuo verslu, ir, antra, jei šie prašytojai laikosi vežėjo kelių transportu verslo nuostatų;

kadangi dėl tinkamos finansinės padėties reikalavimo ypač siekiant užtikrinti lygias įmonių galimybes įvairiose valstybėse narėse, būtina nustatyti tam tikrus kriterijus, kuriuos turi atitikti vežėjai kelių transportu;

kadangi dėl geros reputacijos ir finansinės padėties būtų tinkama pripažinti atitinkamus dokumentus, išduotus kompetentingos institucijos vežėjo kelių transportu kilmės šalyje arba šalyje, iš kurios jis atvyksta, kaip pakankamą įrodymą leidimui verstis šiuo verslu priimančiojoje valstybėje narėje;

kadangi dėl profesinės kvalifikacijos reikalavimo yra patartina reikalauti, kad pareiškimą (prašymą) padavęs vežėjas kelių transportu parodytų tokią kvalifikaciją išlaikydamas egzaminą raštu, bet kad valstybė narė galėtų atleisti pareiškėją nuo tokio egzaminų, jei jis pateikia pakankamos praktinės patirties įrodymus;

kadangi dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo pažymėjimus, išduotus laikantis Bendrijos nuostatų dėl leidimo verstis vežėjo kelių transportu verslu, priimančioji valstybė narė turi pripažinti kaip pakankamą įrodymą;

kadangi reikia nuostatų valstybių narių savitarpio pagalbos sistemai, kuriai dėl šios direktyvos taikymo;

kadangi ši direktyva neturi paveikti valstybių narių įsipareigojimų dėl II priedo B dalyje nurodytų direktyvų įgyvendinimo ar taikymo terminų,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I DALIS

Leidimas verstis vežėjo kelių transportu verslu

1 straipsnis

1. Leidimą verstis krovinių ar keleivių vežėjo kelių transportu verslu reglamentuoja valstybių narių pagal šioje direktyvoje esančias bendras taisykles priimtos nuostatos.

2. Šioje direktyvoje:

- „krovinių vežėjo kelių transportu verslas“ tai bet kurios įmonės, vežančios krovinius samdos pagrindais ar už atlygį motorine transporto priemone be priekabos arba sukabintomis transporto priemonėmis, veikla,
- „keleivių vežėjo kelių transportu verslas“ tai veikla bet kurios įmonės, kuri specialiai sukonstruotomis ir įrengtomis transporto priemonėmis, pritaikytomis vežti daugiau kaip devynis asmenis, įskaitant vairuotoją, ir skirtomis tam tikslui, teikia keleivių vežimo paslaugas visuomenei ar konkrečioms naudotojų kategorijoms už vežamo asmens arba transporto organizatoriaus mokamą mokestį,
- „įmonė“ tai bet kuris fizinis asmenį, bet kuris pelno siekiantis ar nesiekiantis juridinis asmuo, bet kuris pelno siekiantis ar nesiekiantis asmenų susivienijimas ar grupė, neturinti juridinio asmens statuso, arba bet kuri oficiali organizacija, turinti savarankiško juridinio asmens statusą ar priklausanti tokį statusą turinčiai institucijai.

2 straipsnis

1. Ši direktyva yra netaikoma įmonių, besiverčiančių vežėjo kelių transportu verslu, transporto priemonėms, kurių leistina apkrova neviršija 3,5 tonos arba leistinas bendras pakrautos transporto priemonės svoris neviršija 6 tonų. Tačiau valstybės narės gali sumažinti nurodytas ribas visoms ar kai kurioms transporto operacijų kategorijoms.

2. Pasikonsultavusios su Komisija, valstybės narės gali atleisti nuo visų ar nuo kai kurių šios direktyvos nuostatų taikymo krovinių vežimo įmones, kurios atlieka transporto operacijas išskirtinai savo teritorijoje, neturinčiomis didelės įtakos transporto rinkai dėl

— vežamų krovinių pobūdžio arba

— dėl trumpo atstumo.

Atsiradus nenumatytoms aplinkybėms, valstybės narės gali laikinai, iki konsultacijų su Komisija pabaigos, atleisti nuo nuostatų taikymo.

3. Pasikonsultavusios su Komisija, valstybės narės gali atleisti nuo visų ar kai kurių šios direktyvos nuostatų taikymo įmones, kurios verčiasi išskirtinai tam tikrų keleivių vežėjo kelių transportu paslaugų teikimu nekomerciniais tikslais arba kurių pagrindinė

veikla skiriasi nuo vežėjo keleiviniu kelių transportu verslu, jeigu jų transporto operacijos neturi didelės įtakos transporto rinkai.

3 straipsnis

1. Įmonės, norinčios verstis vežėjo kelių transportu verslu, privalo:

- a) būti geros reputacijos;
- b) būti tinkamos finansinės padėties;
- c) atitikti profesinei kvalifikacijai keliamas sąlygas.

Jei pareiškėjas yra fizinis asmuo ir neatitinka c punkte nurodyto reikalavimo, kompetentinga institucija vis tiek gali leisti jam verstis vežėjo kelių transportu verslu su sąlyga, kad jis nurodo minėtai institucijai kitą asmenį, atitinkantį a ir c punktuose nurodytus reikalavimus, kuris nuolatos ir kvalifikuotai vadovaus įmonės transporto operacijoms.

Jei pareiškėjas nėra fizinis asmuo:

- a punkte nurodytą reikalavimą turi atitikti asmuo arba asmenys, kurie nuolatos ir faktiškai vadovaus įmonės transporto operacijoms. Valstybės narės gali reikalauti, kad kiti asmenys įmonėje taip pat atitiktų šį reikalavimą,
- punkte nurodytą reikalavimą turi atitikti pirmojoje įtraukoje nurodytas asmuo arba asmenys.

2. Valstybės narės nustato sąlygas, kurių turi laikytis jų teritorijoje įsteigtos įmonės, kad atitiktų geros reputacijos reikalavimą.

Jos numato, kad šis reikalavimas pažeidžiamas, jei fizinis asmuo arba asmenys, kurie yra laikomi atitinkančiais šią sąlygą pagal šio straipsnio 1 dalį:

- a) buvo pripažinti kaltais padarę sunkių nusikaltimų, užtraukiančių baudžiamąją atsakomybę, įskaitant komercinio pobūdžio nusikaltimus;
- b) buvo paskelbti netinkamais toliau verstis vežėjo kelių transportu verslu pagal kokias nors galiojančias taisykles;
- c) buvo pripažinti kaltais padarę sunkių, pakartotinių nusižengimų galiojančioms taisyklėms, susijusiomis su:

— užmokesčio ir įdarbinimo sąlygomis šiame versle arba

— krovininių ar keleivių vežimu kelių transportu, ypač taisyklėmis, reglamentuojančiomis vairuotojų vairavimo ir poilsio trukmę, krovininių transporto priemonių svorius ir matmenis, kelių eismo ir transporto priemonių saugumą.

a, b ir c punktuose nurodytais atvejais geros reputacijos reikalavimas lieka neįvykdytas, kol nėra reabilitacijos arba kitos atitinkamo poveikio priemonės, laikantis atitinkamų galiojančių nacionalinių nuostatų.

3. a) Tinkama finansinė padėtis — tai turėjimas pakankamai lėšų įmonės tinkamai veiklos pradžiai ir tinkamam administravimui.

b) Norėdama įvertinti finansinę padėtį, kompetentinga institucija atsižvelgia į: įmonės metinę atskaitomybę, jei tokia sudaroma; turimas lėšas, įskaitant grynuosius pinigus banke, banko kredito viršijimą ir paskolas; bet kokią turtą, įskaitant nekilnojamąjį turtą, kurį įmonė gali įkeisti; išlaidas, įskaitant pirkimo išlaidas arba pradinį mokėjimą už transporto priemones, žemę ir ant jos esančius statinius, dirbtuves bei įrengimus ir apyvartinį kapitalą.

c) Įmonė turi turėti likvidaus kapitalo ir atsargų bent:

— 3 000 ekiu vienai naudojamai transporto priemonei arba

— 150 ekiu vienai tonai įmonės naudojamų krovininių transporto priemonių maksimalaus leistino svorio arba

— 150 ekiu vienai įmonės naudojamų keleivinių transporto priemonių vietai,

pasirenkant mažesnę dydį.

Valstybės narės gali nebetaikyti nuo pirmosios pastraipos tuo atveju, jeigu transporto įmonė verčiasi savo verslu išskirtinai savo šalies rinkoje.

d) Dėl a, b ir c punktų kompetentinga institucija gali priimti kaip finansinės padėties įrodymą banko arba kitos atitinkamos įstaigos išduotą patvirtinimą arba užtikrinimą. Toks patvirtinimas arba užtikrinimas gali būti duodamas banko garantijos arba kitos panašios priemonės forma.

e) b, c ir d punktai yra taikomi tik įmonėms, kurioms valstybė narė pagal nacionalines taisykles leido verstis vežėjo kelių transportu verslu nuo 1990 m. sausio 1 d.

4. Su profesine kvalifikacija siejama sąlyga yra sugebėjimai, parodomi laikant egzaminą raštu (tai gali būti ir egzaminas, kai kiekvienam klausimui pateikiama keletas atsakymų, vienas iš kurių yra teisingas), kurį organizuoja kiekvienos valstybės narės šiam tikslui skirta institucija iš I priede išvardytų dalykų.

Valstybės narės gali atleisti nuo egzamino pareiškimus padavusius vežėjus kelių transportu, kurie pateikia įrodymus, kad bent penkerius metus dirbo transporto įmonės vadybos srityje.

Valstybės narės gali atleisti asmenis, turinčius tam tikrus aukštesniojo mokslo diplomus arba techninius diplomus, rodančius gerą I priede išvardytų dalykų mokėjimą, nuo egzamino laikymo iš tų dalykų, kurie yra įrašyti tuose diplomuose.

Pirmojoje pastraipoje nurodytas institucijos arba organizacijos išduotas pažymėjimas turi būti pateikiamas kaip profesinės kvalifikacijos įrodymas.

4 straipsnis

Valstybės narės nustato aplinkybes, kuriomis kelių transporto įmonė gali, nepaisydama 3 straipsnio 1 dalies, laikinai verstis savo verslu daugiausia vienerius metus ir pratęsti ją daugiausia šešiams mėnesiams; tai yra pagrįstai pateisinami ypatingi atvejai, kai miršta arba netenka fizinės ar juridinės galios fizinis asmuo, besiverčiantis vežėjo kelių transportu verslu, arba fizinis asmuo, atitinkantis 3 straipsnio 1 dalies a ir c punktų reikalavimus.

Valstybių narių kompetentingos institucijos išimties tvarka ir tam tikrais ypatingais atvejais gali konkrečiai leisti asmeniui, neatitinkančiam 3 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nurodyto profesinės kvalifikacijos reikalavimo, valdyti transporto įmonę su sąlyga, kad toks asmuo turi bent trejų metų kasdienio įmonės valdymo praktinę patirtį.

5 straipsnis

1. Įmonės, pateikiančios įrodymus, kad iki:

— 1978 m. sausio 1 d. Belgijoje, Danijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, Airijoje, Italijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose ir Jungtinėje Karalystėje,

— 1984 m. sausio 1 d. Graikijoje,

— 1986 m. sausio 1 d. Ispanijoje ir Portugalijoje,

— 1989 m. spalio 3 d. buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje

joms buvo leista pagal nacionalines taisykles valstybėje narėje verstis nacionaliniu ir(ar) tarptautiniu krovinių arba keleivių vežėjo kelių transportu verslu, yra atleidžiamos nuo reikalavimo pateikti įrodymus, kad jos atitinka 3 straipsnio nuostatas.

2. Tačiau tie fiziniai asmenys, kurie:

— nuo 1974 m. gruodžio 31 d. ir iki 1978 m. sausio 1 d. Belgijoje, Danijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, Airijoje, Italijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose ir Jungtinėje Karalystėje,

— nuo 1980 m. gruodžio 31 d. iki 1984 m. sausio 1 d. Graikijoje,

— nuo 1982 m. gruodžio 31 d. iki 1986 m. sausio 1 d. Ispanijoje ir Portugalijoje,

— nuo 1989 m. spalio 2 d. iki 1992 m. sausio 1 d. buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje

buvo:

— gavę leidimą verstis krovinių arba keleivių vežėjo kelių transportu verslu, nepateikdami pagal nacionalinius norminius aktus savo profesinės kvalifikacijos įrodymų, arba

— paskirti kvalifikuotai ir nuolatos vadovauti įmonės transporto operacijoms,

privalo būti įvykdę 3 straipsnio 4 dalyje nurodytą profesinės kvalifikacijos sąlygą iki:

— 1980 m. sausio 1 d. Belgijoje, Danijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, Airijoje, Italijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose ir Jungtinėje Karalystėje,

— 1986 m. sausio 1 d. Graikijoje,

— 1988 m. sausio 1 d. Ispanijoje ir Portugalijoje,

— 1992 m. liepos 1 d. buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje.

Tas pats reikalavimas yra taikomas 3 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje nurodytu atveju.

6 straipsnis

1. Nutarimai, kuriuos valstybių narių kompetentingos institucijos priima laikydamosi šios direktyvos pagrindu priimtų

priemonių ir dėl kurios atmetamas pareiškimas leisti verstis vežėjo kelių transportu verslu, nurodo atmetimo pagrindą.

2. Valstybės narės pasirūpina, kad kompetentingos institucijos nutrauktų leidimą verstis vežėjo kelių transportu verslu, jei jos nustato, kad 3 straipsnio 1 dalies a, b arba c punktuose nurodytos sąlygos yra nebevykdomos. Tačiau šiuo atveju jos suteikia pakankamai laiko, kad būtų paskirtas pakaitalas.

3. 1 ir 2 paragrafuose nurodytų nutarimų atžvilgiu valstybės narės pasirūpina, kad įmonės, kurioms yra taikoma ši direktyva, galėtų atitinkamomis priemonėmis apginti savo interesus.

7 straipsnis

1. Tais atvejais, kai didelius arba mažesnius pakartotinius krovinių arba keleivių vežėjo kelių transportu taisyklių pažeidimus padaro kelių transporto vežėjai nerezidentai ir dėl tų nusižengimų būtų galima atimti leidimą verstis vežėjo kelių transportu verslu, valstybės narės pateikia valstybei narei, kurioje toks vežėjas kelių transportu yra įsisteigęs, visą turimą informaciją apie tuos nusižengimus ir jų paskirtas nuobaudas.

2. Jei valstybė narė atima leidimą verstis tarptautiniu vežėjo kelių transportu verslu, ji informuoja Komisiją, kuri perduoda reikalingą informaciją suinteresuotoms valstybėms narėms.

3. Valstybės narės dėl šios direktyvos taikymo teikia viena kitai savitarpio pagalbą.

II DALIS

Diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusis pripažinimas

8 straipsnis

1. Dėl šioje direktyvoje nurodytos veiklos valstybės narės imasi šioje direktyvoje nustatytų priemonių dėl fizinių asmenų ir įmonių, nurodytų Bendrosios įsisteigimo laisvės apribojimų panaikinimo programos ⁽¹⁾ I antraštinėje dalyje, įsisteigimo savo teritorijoje.

2. Nepažeisdama 3 ir 4 dalių nuostatų, priimančioji valstybė narė, suteikdama leidimą verstis vežėjo kelių transportu verslu, kaip pakankamą geros reputacijos ar ankstesnio bankroto nebuvimo įrodymą priima išrašą iš teismų dokumentų registro, arba,

jeigu jo nėra, kompetentingos teismo ar administracinės institucijos vežėjo kelių transportu kilmės šalyje arba šalyje, iš kurios jis atvyksta, išduotą lygiavertį dokumentą, rodantį šių reikalavimų atitikimą.

3. Jei priimančioji valstybė narė savo pačios piliečiams taiko tam tikrus geros reputacijos reikalavimus ir jei tokių reikalavimų atitikimo įrodymų nėra 2 dalyje nurodytame dokumente, ta valstybė kaip pakankamą įrodymą kitų valstybių narių piliečių atžvilgiu priima kompetentingos teismo ar administracinės institucijos kilmės šalyje arba šalyje, iš kurios tas užsienio pilietis atvyksta, išduotą pažymėjimą, rodantį tokių reikalavimų atitikimą. Tokie pažymėjimai nurodo konkrečius faktus, laikomus svarbiais priimančiajai šaliai.

4. Jei kilmės šalis arba šalis, iš kurios užsienio pilietis atvyksta, neišduoda pagal 2 ir 3 dalis reikalaujamo dokumento, tokį dokumentą galima pakeisti suinteresuoto asmens pareiškimu prisiekus arba oficialiu pareiškimu kompetentingai teismo ar administracinei institucijai arba, tam tikrais atvejais, notarui to asmens kilmės šalyje arba šalyje, iš kurios jis atvyksta; tokia institucija arba notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo prisiekus arba oficialaus pareiškimo autentiškumą. Pareiškimas dėl ankstesnių bankrotų nebuvimo taip pat gali būti pateiktas kompetentingai profesinei organizacijai toje pačioje šalyje.

5. Dokumentai, išduoti pagal 2 ir 3 dalių nuostatas, yra nepriimami, jeigu pateikiami daugiau kaip po trijų mėnesių nuo jų išdavimo. Ši sąlyga taip pat taikoma pareiškimams, padarytiems pagal 4 dalies nuostatas.

9 straipsnis

1. Jei priimančioje valstybėje narėje kaip finansinės padėties įrodymas yra reikalaujamas pažymėjimas, ta valstybė atitinkamus pažymėjimus, kuriuos kilmės šalyje arba šalyje, iš kurios užsienio pilietis atvyksta, išdavė bankai arba kitos tos šalies paskirtos finansų įstaigos, prilygina savo pačios teritorijoje išduotiems pažymėjimams.

2. Jei valstybė narė savo pačios piliečiams taiko tam tikrus finansinės padėties reikalavimus ir jei tokių reikalavimų atitikimo įrodymų negalima gauti iš 1 dalyje nurodyto dokumento, ta valstybė priima kaip pakankamą įrodymą kitų valstybių narių piliečių atžvilgiu kompetentingos administracinės institucijos kilmės šalyje arba šalyje, iš kurios tas užsienio pilietis atvyksta, išduotą pažymėjimą, rodantį tų reikalavimų atitikimą. Tokie pažymėjimai nurodo konkrečius faktus, laikomus svarbiais priimančiajai šaliai.

⁽¹⁾ OL 2, 1962 1 15, p. 36/62.

10 straipsnis

1. Pradedant 1990 m. sausio 1 d., valstybės narės pripažįsta kaip pakankamą profesinės kvalifikacijos įrodymą kitos valstybės narės išduotus 3 straipsnio 4 dalies ketvirtojoje pastraipoje nurodytus pažymėjimus.

2. Iš įmonių, gavusių pagal nacionalines taisykles leidimus Graikijoje iki 1981 m. sausio 1 d. arba kitose valstybėse narėse iki 1975 m. sausio 1 d. verstis nacionaliniu ir (ar) tarptautiniu krovinių arba keleivių vežėjo kelių transportu verslu, jeigu tos įmonės yra bendrovės ar firmos kaip numatyta Sutarties 58 straipsnyje, valstybės narės kaip pakankamą profesinės kvalifikacijos įrodymą priima pažymėjimus, kuriuose nurodoma, kad tas verslas iš tikrųjų trejus metus buvo verčiamasi valstybėje narėje. Ši veikla neturi būti buvus nutraukta ilgiau kaip penkerius metus iki tokio pažymėjimo įteikimo datos.

Juridiniam asmeniui pažymėjimas, nurodantis, kad ta veikla iš tikrųjų buvo vykdoma, yra išduodamas vienam iš fizinių asmenų, faktiškai atsakingų už įmonės transporto veiklą.

3. Pažymėjimai, išduoti vežėjams kelių transportu iki 1990 m. sausio 1 d., kaip jų profesinės kvalifikacijos įrodymas, laikantis iki to datos galiojančių nuostatų, yra laikomi prilygstančiais pažymėjimams, išduotiems laikantis šios direktyvos nuostatų.

III DALIS

Baigiamosios nuostatos

11 straipsnis

Valstybės narės paskiria institucijas ir įstaigas, kompetentingas 8 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnyje nurodytiems dokumentams ir 10 straipsnio 2 dalyje nurodytam pažymėjimui išduoti. Apie tai jos nedelsdamos informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

12 straipsnis

8–11 straipsniai taip pat yra taikomi valstybių narių piliečiams, kurie, laikydamiesi 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr.1612/6 ⁽¹⁾ dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje, toliau verčiasi krovinių arba keleivių vežėjo kelių transportu verslu kaip samdomi darbuotojai.

13 straipsnis

1. Valstybės narės, pasitarusios su Komisija, imasi reikiamų priemonių, kurios, įsigaliojusios ne vėliau kaip nurodyta II priedo B dalyje, įgyvendina šią direktyvą.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimamų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Šia direktyva yra panaikinamos II priedo A dalyje išvardytos direktyvos, nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų dėl įgyvendinimo arba taikymo pradžios terminų, nurodytų II priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir yra suprantamos pagal III priede pateiktą koreliacijos lentelę.

15 straipsnis

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1996 m. balandžio 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

W. LUCHETTI

(¹) OL L 257, 1968 10 19, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2434/92 (OL L 245, 1992 8 26, p. 1).

PRIEDAS

3 STRAIPSNIO 4 DALYJE NURODYTŲ DALYKŲ SĄRAŠAS

Žinios, į kurias reikia atsižvelgti oficialiai pripažįstant profesinę kvalifikaciją, turi apimti bent jau žemiau išvardytus dalykus. Jie turi būti išsamiai aprašyti ir kompetentingos nacionalinės institucijos parengti arba patvirtinti. Jie turi būti sudaryti taip, kad galėtų būti suvokiami asmenų, kurių išsilavinimas atitinka tą lygį, kuris paprastai pasiekiamas baigiant mokyklą.

A. DALYKAI, KURIŲ MOKĖJIMAS YRA REIKALINGAS VEŽĖJAMS KELIŲ TRANSPORTU, KETINANTIEMS VYKDYTI TRANSPORTO OPERACIJAS IŠSKIRTINAI SAVO ŠALYJE**Teisė**

Žinios iš civilinės, komercinės, socialinės teisės bei mokesčių įstatymų, reikalingos verčiantis šiuo verslu, visų pirma:

- bendrosios sutartys,
- transporto sutartys, su konkrečia nuoroda į krovinių vežėjo atsakomybę (jos pobūdį ir ribas),
- komercinės bendrovės,
- buhalterinės knygos,
- darbų saugą, socialinę apsaugą reglamentuojančios taisyklės,
- mokesčių sistemos.

1. Krovinių vežėjui kelių transportu**a) įmonės verslo ir finansų vadyba:**

- mokėjimo būdai ir finansavimas,
- išlaidų apskaičiavimas,
- kainodara ir krovinių vežimo sąlygos,
- įmonės buhalterinė apskaita,
- draudimas,
- sąskaitų-faktūrų išrašymas,
- transporto agentai,
- vadybos metodai,
- marketingas;

b) Pateikimas į rinką:

- nuostatos, susijusios su šio verslo pradėjimu ir plėtojimu,
- transporto dokumentai;

c) Techniniai standartai ir veiklos aspektai:

- transporto priemonių svoris ir matmenys,
- transporto priemonių parinkimas,
- tipo patvirtinimas ir registravimas,
- transporto priemonių eksploatacijos standartai,
- pavojingų krovinių vežimas,
- maisto produktų vežimas,
- atitinkamos aplinkos apsaugos sampratos, susijusios su motorinių transporto priemonių naudojimu ir priežiūra;

- d) *Kelių eismo saugumas:*
- kelių eismui taikomi įstatymai, norminiai aktai ir administracinės nuostatos,
 - eismo saugumas,
 - avarijų prevencija ir procedūra avarijos atveju.

2. **Keleivių vežėjui kelių transportu**

- a) *įmonės verslo ir finansų vadyba:*
- mokėjimo būdai ir finansavimas,
 - išlaidų apskaičiavimas,
 - bilietų kainos ir vežimo įkainiai bei vežimo sąlygos,
 - verslo sąskaitos,
 - draudimas,
 - sąskaitos-faktūros,
 - kelionių agentūros,
 - vadybos metodai,
 - marketingas;
- b) *Vežėjo keleiviniu kelių transportu reglamentavimas:*
- transporto paslaugų ir transporto planų kūrimas,
 - paslaugų keleiviams teikimo sąlygos,
 - nuostatos, susijusios su šio verslo pradėjimu ir plėtojimu,
 - transporto dokumentai;
- c) *Techniniai standartai ir veiklos aspektai:*
- transporto priemonių parinkimas,
 - tipo patvirtinimas ir registravimas,
 - transporto priemonių priežiūros standartai,
 - atitinkamos aplinkos apsaugos sampratos, susijusios su motorinių transporto priemonių naudojimu ir priežiūra;
- d) *Kelių saugumas:*
- su kelių eismu susiję įstatymai ir kiti teisės aktai,
 - eismo saugumas,
 - geografinis maršrutų pažinimas,
 - avarijų prevencija ir procedūra avarijos atveju.

B. DALYKAI, KURIŲ MOKĖJIMAS YRA REIKALINGAS VEŽĖJAMS KELIŲ TRANSPORTU, KETINANTIEMS VERSTIS TARPTAUTINIŲ VEŽIMŲ

Teisė

- atitinkamai dalykai, išvardyti A dalyje,
- nuostatos, taikomos krovinių arba keleivių vežimui kelių transportu tarp valstybių narių ir tarp Bendrijos šalių ir Bendrijai nepriklausančių šalių, atsirandančios remiantis nacionaliniais teisės aktais, Bendrijos sutartimis tarptautinėmis konvencijomis ir susitarimais,
- muitinių veikla ir kiti su transporto kontrolės priemonėmis susiję formalumai
- pagrindinės eismo taisyklės valstybėse narėse.

II PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINTOS DIREKTYVOS

(nurodytos 14 straipsnyje)

- Direktyva 74/561/EEB,
- Direktyva 74/562/EEB,
- Direktyva 77/796/EEB

ir jų paskesnės pataisos:

- Direktyva 80/1178/EEB,
- Direktyva 80/1179/EEB,
- Direktyva 80/1180/EEB,
- Direktyva 85/578/EEB,
- Direktyva 85/579/EEB,
- Direktyva 89/438/EEB,
- Reglamentas (EEB) Nr. 3572/90 (tikrai 1 ir 2 straipsniai).

B DALIS

<i>Direktyva</i>	<i>Igyvendinimo arba taikymo pradžios terminas</i>
74/561/EEB (OL L 308, 1974 11 19, p.18)	1977 m. sausio 1 d. 1978 m. sausio 1 d.
80/1178/EEB (OL L 350, 1980 12 23, p. 41)	1981 m. sausio 1 d.
85/578/EEB (OL L 372, 1985 12 31, p. 34)	1986 m. sausio 1 d.
89/438/EEB (OL L 212, 1989 7 22, p. 101)	1990 m. sausio 1 d.
74/562/EEB (OL L 308, 1974 11 19, p. 23)	1977 m. sausio 1 d. 1978 m. sausio 1 d.
80/1179/EEB (OL L 350, 1980 12 23, p. 42)	1981 m. sausio 1 d.
85/579/EEB (OL L 372, 1985 12 31, p. 35)	1986 m. sausio 1 d.
89/438/EEB (OL L 212, 1989 7 22, p. 101)	1990 m. sausio 1 d.
77/796/EEB (OL L 334, 1977 12 24, p. 37)	1979 m. sausio 1 d.
80/1180/EEB (OL L 350, 1980 12 23, p. 43)	1981 m. sausio 1 d.
89/438/EEB (OL L 212, 1989 7 22, p. 101)	1990 m. sausio 1 d.

III PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Direktyva 74/561/EEB	Direktyva 74/562/EEB	Direktyva 89/438/EEB	Direktyva 77/796/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis			1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalies pirmoji įtrauka	—			1 straipsnio 2 dalies pirmoji įtrauka
—	1 straipsnio 2 dalies antroji įtrauka			1 straipsnio 2 dalies trečioji įtrauka
1 straipsnio 2 dalies antroji įtrauka	1 straipsnio 2 dalies antroji įtrauka			1 straipsnio 2 dalies trečioji įtrauka
2 straipsnio 1 ir 2 dalys	—			2 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	1 straipsnio 3 dalis			2 straipsnio 3 dalis
3 straipsnis	2 straipsnis			3 straipsnis
4 straipsnis	3 straipsnis			4 straipsnis
5 straipsnis	4 straipsnis			5 straipsnis
6 straipsnis	5 straipsnis			6 straipsnis
6a straipsnis	5a straipsnis			7 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis			—
			1 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalis
			3 straipsnis	8 straipsnis 2 dalis
			4 straipsnis	9 straipsnis
			5 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
			5 straipsnio 2 dalis	10 straipsnio 2 dalis
—	—	4 straipsnis		10 straipsnio 3 dalis
			6 straipsnis	11 straipsnis
—	—	5 straipsnis		12 straipsnis
—	—		1 straipsnio 2 dalis	13 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis			14 straipsnis
Priedo A punkto 1 papunktis	Priedo A punkto 1 papunktis			15 straipsnis
Priedo A punkto 1, 2, 3, 4 ir 5 papunkčiai	—			I priedo A punkto 1 papunktis (Teisė)
—	Priedo A punkto 1, 2, 3, 4 ir 5 papunkčiai			I priedo A punkto 1a, 1b, 1c, ir 1d papunkčiai
Priedo B punktas	Priedo B punktas			I priedo A punkto 2a, 2b, 2c, ir 2d papunkčiai
—	—	—	—	I priedo B punktas
—	—	—	—	II priedo A punktas
—	—	—	—	II priedo B punktas
—	—	—	—	III priedas